

[Viola Nørlov.]

ven om husmoderafløsning har været omtalt. Det er den, der i denne samling står overfor en revision. Denne lov giver ikke bare hjælp til de fødende kvinder, men til ethvert hjem, der kommer ud i en kritisk situation på grund af sygdom. Jeg skal endelig også nævne den udbygning af mødrehjælpen, der har fundet sted, og som har bevirket, at mange vordende mødre, både gifte og ugifte, får den økonomiske og moralske hjælp, som de trænger til. Jeg vil heller ikke undlade at nævne, at der nu gives gratis læge- og jordemødertilsyn med den gravide kvinde. Mit parti har også taget initiativet til at nedsætte svangerskabskommissionen; når dens arbejde er afsluttet og betænkning foreligger, må der ganske givet komme en løsning på nogle af de problemer, der er rejst i nærværende lovforslag. Andre af de foreliggende problemer vil finde deres løsning i loven om arbejderbeskyttelse.

Da det ærede medlem, fru Petra Petersen har ønsket lovforslaget behandlet i et udvalg, skal jeg meddele, at mit parti intet har imod at deltage i et sådant udvalgsarbejde.

Foged: Også jeg henviser til, hvad der har været sagt de tidligere år, sådan at det bliver forholdsvis få bemærkninger, jeg skal knytte til lovforslaget.

Som det allerede er nævnt, betyder lovforslaget en øget udgift på ca. 30—35 mill. kr., og det regner vi jo for store tal. Vi må her i landet — og kommer sikkert også til det ind i fremtiden — betale store summer for at opnå den størst mulige sociale tryghed, men vi må til enhver tid have for øje, at hvor det enkelte menneske, det enkelte hjem kan klare sig selvstændigt, der bør det også være en almindelig regel, at det gør det. Der findes utvivlsomt endnu områder, hvor der kræves bedre ordnede forhold, og såfremt man kunne opnå, at kun de, der havde hjælp behov, fik den og ikke andre, er jeg ikke i tvivl om, at der hist og her kunne spares ret store beløb, der så måske kunne anvendes andre steder. Men i denne lov som i de fleste andre sociale love er der generelle regler. Vi kan måske heller ikke komme helt uden om dem, men det bevirker, at udgifterne for samfundet bliver større end egentlig nødvendigt, og det bliver igen til ugunst for dem, der virkelig trænger. Vi må i vor sociale lovgivning sigte efter at hjælpe, hvor hjælp er påkrævet, og vi må i vort offentlige liv oparbejde viljen til såvidt

muligt at klare sig selv. Så falder hjælpen, hvor den skal, og så får befolkningen ikke så stor modvilje mod skatter, der pålignes, fordi der ydes hjælp på sådanne områder. Der findes i lovforslaget et afsnit om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel. Naturligvis vil der fortsat være et stort antal kvinder, der arbejder i vore fabrikker og industrivirksomheder, men for mig at se var det bedre, om de undertiden mange arbejdsløse mænd i stedet for kunne overtage arbejdet. Jeg ønsker på ingen måde at udelukke kvinderne fra at søge arbejde, men såfremt mændene i stort tal går arbejdsløse, er jeg af den mening, at det især bør være mænd, der udfører arbejdet udenfor hjemmene, og kvinderne, der mest muligt arbejder indenfor hjemmene. Så ville mange ting rette sig, uden at vi behøvede lovgivning desangående.

Venstre vil være med til at gennemføre en lovgivning til hjælp for dem, der trænger, eventuelt ved forbedring af allerede bestående ordninger. Det sker jo tid efter anden, at man tager disse under overvejelse, og vi vil være med til i det omfang, vi finder det påkrævet, at yde hjælp til ulækkeligt stillede, men ikke derudover og ikke ved generelle regler, der bevirker større skatter, end det egentlig kan anses for nødvendigt. I et samfund, hvor befolkningen stort set lever under gode vilkår, må det være en opgave for samfundet at hjælpe de ulækkeligt stillede, men derudover at fremelske, at de, der kan klare sig selv, også gør det.

Erna Sørensen: I de foregående rigsdagssamlinger, hvor det foreliggende lovforslag er blevet fremsat af det kommunistiske parti, er der stadig gennemført forbedringer af de sociale love, ikke mindst hvad angår mødre og børn. Og ligesom den ærede foregående ordfører tror jeg, at hvis man fortsætter ad de veje, har blikket åbent, hver gang et sådant lovforslag er til behandling, og undersøger, på hvilken måde man hurtigst, bedst og klogest kan gavne hjemmene, vil en lov som den, der her er foreslået, være overflødig. Tiden er i virkeligheden løbet fra mange af lovforslagets paragraffer, og mange af dem hører ind under andre områder, som vi bl. a. i denne rigsdagssamling behandler.

En moderskabsydelse som den, dette lovforslag tilsigter, og som skulle gives til alle kvinder, altså ikke alene til de kvinder, der er nydende medlemmer af en sygekasse, men også til de bidragydende, altså